

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 16

18. dubna 2010

Cena: 7 Kč

SOCIÁLNÍ PRACOVNICE JARMILA ŠENKOVÁ: NABÍZÍM POMOC, NE DOZOR

Jarmila Šenková, členka naší církve, je terénní sociální pracovnící Městského úřadu v Náchodě. Specializuje se na práci s romským etnikem, neboť sama je tohoto původu. Od dětství až donedávna si prožila mnoho těžkostí, musela také bojovat proti sociálnímu systému. Rozhovor, který poskytla Českému zápasu, se dotýká mnoha bolestných problémů česko-romských vztahů.

*** Jak vás napadlo, že byste se mohla stát zrovna terénní pracovnící?**

V roce 2002 jsem byla zaměstnána jako asistent romského poradce na okresním úřadě v Náchodě, což dost lidí na úřadě nemohlo „rozdýchat“, a v roce 2003 jsem vyhrála výběrové řízení na terénního sociálního pracovníka na MěÚ Náchod, kde jsem doposud.

Vedla mě vlastní zkušenost, jak by sociální pracovník neměl pracovat, protože rozhoduje o lidských a dětských osudech, které může zničit na celý život. Ano, sociální pracovník má hrozně velkou moc, může klienta zničit nebo mu pomoci, znám to z vlastní zkušenosti; řídlím se tím, že pokud nemohu pomoci, tak alespoň neublížím. Mít na mysli, že jsem pouhý člověk a nic víc nebo míň než klient.

*** Jak vypadá váš běžný den?**

Den začíná již v 6.30 h, kdy sem dorazí za mnou mládež, která je v kurátorské péči, a řešíme drogy, alkohol, trestnou činnost a vztahy v rodinách. Dále přijdou klienti (třeba 4 naráz) a všichni na mě mluví najednou. Většinou se jedná o zadluženost, o dávky hmotné nouze, o půjčky, o ubytování v azylovém domě nebo v domě na půl cesty, exekuční vystěhování z obecních bytů, nájemní smlouvy u vlastníků bytů, konflikty v komunitě, vysvětlování českých společenských norem a pravidel, jednání s úřadem práce, s OSPODem, s Policií ČR atd. Píší se žádosti o splátkové kalendáře, je nutné ověřování informací – klienti vám neřekají pravdu, tu si podle svého upravují, aby vypadali lépe v očích majoritní společnosti. Pak jsou šetření v rodinách, jednotlivé pohovory, zápisy z monitoringu a zase další klienti a vše dokola... nestíháte chodit na oběd a na WC, klienti tohoto etnika jsou hodně neomalení a pořád vám vysvětlují, jak jsou utiskováni a diskriminováni ve všech směrech, ale neslyšíte, co oni sami udělali pro zlepšení své situace legální cestou. Jsem svědkem jejich rodinných hádek a rozepří... jejich způsob vyjadřování je hodně vulgární, ale jim vlastní... Neumí vyplnit klasické složenky, nadepsat obálku, pracovat se svým rodinným rozpočtem - ale ani nemají zájem se to naučit.

Každý den končím kolikrát po 19. hodině a veškerou administrativu dělám doma po večerech - a to nemluví o zápisech a monitoringu, statistikách pro úřad vlády, pro krajský úřad Hradec Králové. Ke všemu dálkově stu-

duji vyšší odbornou školu sociální práce v Praze, opravdu se nenudím.

*** V čem je specifická práce s Romy? Na jaké problémy si nejčastěji stěžují?**

Romové jsou specifické etnikum. Jsou hluční, arogantní, vše chtějí teď a hned a nekoukají, zda na to mají právo, o svých právech vědí vše, ale o povinnostech nechtějí ani slyšet. Za jejich chyby vždy může majoritní společnost - s čímž absolutně nesouhlasím - a chybí jim základy slušného chování. Chybí jim vzdělání a ani necítí potřebu se vzdělávat nebo dát svým dětem vzdělání, neumí leckdy říct svůj požadavek nebo objednávku a nejsou schopni dohodnout zakázku, kde je rozdělení kompetencí mezi klientem a sociálním pracovníkem na dosažení cíle - řešení kauzy. Není možné, aby sociální pracovník vše udělal za klienta, to potom není pomoc, ale dozor. Romové mají silné rodinné vazby, což spočívá v tom, že své staré rodiče a mentálně postižené členy nedávají do ústavů sociální péče - pro jejich důchody a příspěvky na péči. To je velká položka v rodinném rozpočtu. A na druhou stranu by se museli stydět před vlastní komunitou. Úzká romská rodina čítá 30-50 lidí, kde sestřenice a bratrance jsou na úrovni sester a bratrů. Do práce se tak rychle nehnou a nehledají, protože jim zatím vyhovuje dávkový systém našeho státu a možnost pracovat načerno.

Romové nebyli nikdy spjati s půdou, nemají to v sobě a vždy měli vztah pouze k sobě a k majetku, který se dá přenášet, převážet (k zlatu a k hodnotným věcem). V bytech mají velmi čisto, ale společné prostory, to je o něčem jiném... ty jsou plné odpadků, výkalů a jiného nepořádku. Velká, uznávaná čest u Romů je to, když se jim povede podvést, natáhnout a využít Čecha; proto hodně Romů dělá z Čechů bílé koně a těžko se to dokazuje. Mezi Romy přímo kvete lichva a samotné kastování - společenské rozdělení, kde bohatí Romové žijí z chudých a ti chudí zase z Čechů žebrotou a vyvoláním lítosti.

*** Jak se daří Romy začleňovat? Hledáte jim sama práci, nebo je spíše povzbuzujete, aby se snažili sami?**

Za celou svoji pracovní kariéru nevidím žádný posun v integraci Romů do naší společnosti. Ptal se jich někdo, zda chtějí být vůbec integrováni? Za těch 20 let bylo tolik integračních pro-

Silvie Kamanová s dětmi na Lipové

gramů, kolik milionů bylo vynaloženo ze státního rozpočtu a z fondů EU, a nikde vlastně není žádný kladný posun dopředu. Vzniklo spousta romských občanských sdružení a připadám mi to jako etnobyznys, do kterého nechce raději nikdo vidět. Romská občanská sdružení jsou spíše rodinná seskupení a od toho se vše odvíjí. Máme dotace na každé pololetí ve výši 7 000 Kč na podporu romských žáků na středních školách a já se ptám, proč to není celoplošné, je spousta rozvedených matek a nízkopříjmových rodin, které se snaží udržet své

děti na studiích a nemají žádnou možnost výpomoci od státu. V naší republice je pozitivní diskriminace spíše na škodu celé romské komunity.

Práci se snažím hledat s nimi společně, ale jde to hodně ztěžka, neboť klienti mají představu, že vše obvolám a zajistím a oni jenom nastoupí. Dohlížím i na veřejnou službu, kdy si klienti odpracovávají 20 hodin pro obec, aby dosáhli svých dávek hmotné nouze. Je někdy těžké jim vysvětlovat, jak se drží koště, lopata nebo sekaček na led. Nemůžete je nechat bez dozoru, neboť pak neodvedou kvalitně

práci a zmizí vám někde do terénu za příbuznými nebo na občerstvení.

*** V červnu 2007 proběhla v Náchodě demonstrace Romů, namířená zejména proti vašemu kolegovi Pavlu Vargovi, nepřímo i proti vám. Úřad se vás zastal. Jak se podařilo situaci vyřešit? Jak vycházíte s Romy, kteří si na vás tehdy stěžovali?**

Demonstrace začínaly na podkladech různých peticí proti naší práci, ale spíše na mého kolegu. Romové si mysleli, že klientům zajistíme takový *Dokončení na str. 3*

DĚTSKÉ HRÁTKY NA LIPOVÉ

Tak nám Hospodin nadělil sních, sních posleze roztál, objevilo se sluníčko, naše malé i větší děti se probudily ze „zimního spánku“ a zatoužily po společnosti svých kamarádů. Tak jsme se my, rodičové, se svými nadějnými potomky, setkali v ubytovacím centru brněnské diecéze na Lipové ulici v Brně.

Byl pátek, byla už tma, půst se chýlil ke konci a pomalu jsme se scházeli a sdělovali si novinky více ze světského než z duchovního života. V kapli jsme před spaním vytvořili malý ostrůvek Taizé z písní a modliteb.

Ráno se všichni nedočkavě vzbudili a děti začaly nacházet své společné zájmy. Hrkání při písních modlitbičky si děti pamatovaly už z letního tábora a velice brzy objevily Farského sál, jídelnu, dokonce kuchyni i chodbu ubytovacích prostor, kde nám diecéze poskytla ubytování.

Amy, dospělí? My jsme jen těžko hledali společnou řeč, kterou bychom odpověděli na sehrané řádění dětí. Tématem tohoto víkendu pro dospělě

bylo znovuobjevení všeho toho, co nás vede k Hospodinu. Nebojte se, my známe svého Pána, jak zpíváme v jedné z našich písniček. A když jsme své myšlenky ztvárnili velkým barevným obrazem a sluníčko na zahradě nás přesvědčilo o tom, že tvořivé činnosti bylo už dost, vyrazili jsme ven. Byli jsme připraveni na to, že děti bude zcela určitě, kromě všech ostatních věcí na zahradě, lákat bazén. Jen jsme nevěděli, které dítě tam napadne spadnout jako první. Ale nastala situace nás vyvedla z omylu. Samozřejmě, že bazén byl vyzkoušen zvědavým dítětem, ale to, že po plachtě položené na bazénu dítě půjde několik kroků, jsme netušili. A tak jsme my dospělí jen nevěřičně koukali na to, že dítě napadne chodit po vodě, než nám došlo, co nebezpečného se vlastně děje. Další události zůstaly už pod kontrolou zdravého rozumu, ale přesto jsme událost pochopili symbolicky a při večerním přátelském posezení u vína vzpomněli na apoštola Petra, který také po

vodě krácel k Pánovi. Vždyť i při přípravě vína na večer hrál svou roli bazén. :-)

Byla sobota, byla už tma, děti po večerní modlitbičce usnuly, my jsme se také pomodlili a sdělovali si novinky teď už více z duchovního života než ze světského. Půst skončil, začal letní čas a my jsme se téměř po celonočním bdění odebrali za dětmi do svých postelí.

Ve svátek ráno nás čekala bohoslužba pro děti plná černých, šedých a bílých srdíček, potom oběd a smutné loučení. Smutné loučení z radostného shledání se svými sestrami a bratry, mnohdy doslovnými. Za to setkání nemůžeme než vzdávat díky našemu dobrotivému Bohu. Děkujeme také diecézi za poskytnutí příbytku a za důvěru, bratru správci a sestře správce za trpělivost, Silviu za překrásnou nedělní bohoslužbu a v neposlední řadě všem organizátorům. Chvála Pánu!

Michal Hvězda

Rodičovská vina?

Naše století jako by mělo snahu odčinit všechno zlo minulých generací, a tak není divu, že na přetřes přišla i otázka rodičovských rolí a jejich vliv na vývoj dítěte. Vzpomínám si, jak mi jedna velmi příkladná osoba zoufale sdělovala, že její dceři anorektičce řekla psycholožka, že příčinou je vztah matka – dcera. Toto zjištění mladou slečnu pěkně posílilo, protože za všechno stejně mohla máma! Bohužel, dotyčná přišla poměrně pozdě na to, že ať už je na vině kdokoliv, tak řešení je především na ní samotné.

Jindy jsem zase vyslechl názor dospělé ženy, že kdyby bývala neměla otce, tak by to snad bylo i lepší. Prý pořád jen chlastal a stejně se o ni nezajímal. Namítl jsem: "Nebýt jeho, tak byste nebyla na světě." Udivila se a dodala: "Ale přesně tak to říkal – vždyť ty mi máš být vděčná za to, že jsem ti dal život!" No, nechci teď hájit nezodpovědné rodiče, ale přesto bych si dovolil namítnout, že i výše uvedený táta svým způsobem měl nárok na dceřinu vděčnost. Vždyť Bůh řekl: "Cti otce i matku" a "kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí." (Mt 15,4) Přeci jen absenci úcty k rodičům nelze omlouvat jejich chováním, ať už jsou, jací jsou. Ostatně, Bůh ví, jak nás hodnotí naše děti.

Na druhou stranu, náboženstvím by neměla cloumat současná vlna pastorační psychologie. Mnozí rodiče jsou možná stresováni tím, že se jim nějak ta výchova nevede. Zájem dítěte je na prvním místě, potomci mají hlavně svá práva a živitelé především povinnosti. Zapomíná se však na to, že Bible jednoznačně upřednostňuje rodiče a to nejen vůči nezletilým ratolestem. Je psáno: "Děti, poslouchejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem." (Ef 6,1) Když to čtu, nebojím se tvrdit, že toto přikázání má hlavně praktický charakter. Ano, je to spravedlivé, aby děti byly poslušné vůči rodičům. Vždyť rodiče byli první, co se starali, a navíc – dítě je Boží dar, takže když Bůh rodičům děti svěřil, dal jim i určité pravomoce.

Ještě jednou zdůrazňuji, že zde nemám na mysli extrémní případy zvláště nezodpovědných rodičů, které třeba řeší sociálka. Pouze se zamýšlím nad úlohou dětí a rodičů v kontextu biblického poselství. Rozhodně nezpochybňuji výsledky vědeckého bádání, neboť je nepochybné, že dětství má nesporně vliv na osobnostní profil dospělého jedince. Jistě bych si přál, aby většina rodičů byla ideální přesně tak, jak to často psychologové správně radí. Zároveň bych však chtěl povzbudit všechny ty, kterým jejich malí následovníci tu a tam něco vyčtou, protože rodičům se nemají vyčítat vlastní selhání, i kdyby to byla pravda. Například nemohu omlouvat kouření tím, že mě rodiče nervují, drogy nudou, promiskuitu osamělostí, nezdravé hubnutí nepochopením apod. Páchá-li někdo hříchy, může za to především on sám!

Ivo Kraus

Z kazatelského plánu

DRUHÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – MISERICORDIA DOMINI

"Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř." (J 10,16)

První čtení Písma: Ž 33,5b.6a.1

Tužby:

2. Abychom se všichni svou poslušnou a obětavou vírou přihlásili do služeb Kristových, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás neodmítal Kristovu výzvu k následování a záchraně svých bližních, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spásu! Naše duše s touhou vzhlížejí k tobě, Hospodine, ty jsi naše pomoc a náš štít. Naše srdce se radují. Doufáme v tvé svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď s námi; na tebe s důvěrou čekáme! (Srv. Ž 33,20–22)

Chceme ti naslouchat.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 2,21–25

Evangelium: J 10,11–16

Čtení Písma k obětování: Ž 63,2.5

Čtení Písma k pozhnutí: J 10,14–15

Vhodné písně: 79, 75 nebo 303, 304

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ -

KVAS

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady podobností, ale spíše vysvětlující poznámky, zaměřující se z biblických reálií a motivací k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

Matouš 13,33; Lukáš 13,20-21

K tomuto podobnosti byl Ježíš inspirován domovem. V Palestině, aspoň v menších městech a vesnicích, neexistovalo něco takového jako pekařství. Chleba se peklo doma. Často vidal Ježíš svou matku Marii, jak pekla chleba. Tehdy použila kvas, který uchovávala z předchozího pečeni. Vložila ho do těsta a kvas úplně změnil vlastnosti pečiva. Dodnes tomu tak je. Jiné je kynuté těsto, jiné těsto bez droždí – viz buchty a sušenky.

Kvas

V hebrejském myšlení a vyjadřování byl kvas synonymem negativního vlivu. Ježíš radil učedníkům: „Hledte se varovat kvasu farizeu a kvasu Herodova“ (Marek 8,15). Podobné myšlenky nacházíme u Pavla: „Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem“ (1. Korintským 5,7), „Málo kvasu celé těsto prokvasí“ (Galatským 5,9). Když člověk přijal židovské náboženství a pak přešel zpátky k pohanství, řekli o něm rabíni: „Vrátil se ke svému kvasu.“ Podle Židů existovaly dvě protichůdné síly – jedna táhne člověka k dobru, druhá ke zlu, dobrá přirozenost a zlá přirozenost. A tu zlou nazývali někdy kvasem. Před příchodem velikonočních svátků musel být každý kousek kvasu z domu odstraněn. Někdy byl kvas chápán také v dobrém slova

smyslu. Tak je tomu v Ježíšově podobnosti.

Element znepokojivý a pobuřující

C. H. Dodd vidí kvas jako symbol křesťanství, které vyvolává svým pronikavým působením velké změny ve společnosti. Kvašení je proces napřed skrytý, ale brzy se těsto, do něhož byl kvas přimíšen, začne vzdouvat, kynout a proměňovat. Tak se jevil vstup křesťanství do pohanského světa. Když přišel Pavel se Silasem do Tesaloniky, Židé vyvolali srocní davu a chtěli je postavit před shromáždění. Když je nenalezli, vlekli Jásona (u něhož byli ubytováni) a několik bratří k představeným města a křičeli: „Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli i k nám“ (Skutky 17,1-7). Podobně ve Filippech – páni otrokyně, která měla všeteckého ducha a kterou Pavel uzdravil, se chopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou. Tam je předvedli před soudce a řekli: „Tito lidé pobuřují naše město“ (Skutky 16,16-20).

Křesťanství revoluční

Oproti těm, kdo považovali křesťanství za „opium“, je pravé křesťanství vždycky revoluční. Tak někteří teologové (Stanley Jones) vidí např. chvalozpěv Magnifikat jako nejrevolučnější verše na světě – viz Lukáš 1,51-53:

Nad Písmem

DOBŘÍ PASTÝŘ

Mnohdy sami sebe uvádějí duchovní v omyl, když myslí při tomto textu na své skvostné, jedinečné pastýřské schopnosti vést výborně sobě svěřenou náboženskou obec. Rovněž ve stejném omyl může být uvedena i rada starších pečlivě dohlížející na faráře (a jim podobné) i na dění a život obce. Zdali členové a přichodí se mají kde pást. Zda mají dobrou pastvu. Zda nabízená píče je pravé provenience Božích strání a hor (tedy vsutku biblická). Zda to není nějaký virtuální podfuk importu označeného falešnou visačkou. Avšak proč ne? I farář i představitel obce v radě starších, ba i „pouhý“ člen (bez funkce) může být pastýřem – a to jistě dobrým. Naštěstí z Boží milosti jich má církev bezpočet, takže se po ukrajovaných desetiletích mohou slavit úžasná výročí! A dokonce zde laici mohou překonávat a zahanbovat námezdni pastýře (veškeré duchovenstvo pracující za plat). O nich je řečeno: „... kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho ..., opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk.“ (12. v.)

Ovšem, nemusíme být hned vztažovací a mluvit o sobě. O kom je řeč? No o tom, kdo přichází z lásky. Je majitelem i dveřmi do ohrady, v noci strážcem a ve dne PASTÝŘEM. A v podivném propletení Janovy radostné výpovědi nakonec i berán-

kem (jedním, a to prvním, ze stáda). Zná své. A ti, kdo jsou jeho, ho také znají. Známe se. A známe se i mezi sebou. Někdy až moc. Tak, že chybí úcta. Víme o svých chybách. A když chyby nejsou, vymyslíme si je. Jednoduché. Lidská hloupost, v tom či onom stádu, vítězí. Naštěstí nás zná i náš pastýř jedinečný. On stírá a přemáhá, co vadí. A my poznáváme jeho činy ve svých životech. Jako pastýř stojí nad námi a v ruce mu nesmí chybět hůl, kterou tu či onu (ovečku) popostrčí anebo práskne pěkně po hřbetě. To není, vážení, na škodu! Aspoň víme, že nad námi bdí oko Hospodinovo.

Vězme však, že zde není jen náš milovaný sbor (kostel!) nebo jen naše církev – jak mnohdy pošetile rozkřikujeme. Náš pastýř zde říká, že má i jiné ovečky (16. v.) A ty musí rovněž opečovávat. Libilo se mi, jak náš biskup (M. Moc) nás učil při nedávno proběhnutých oslavách výročí, abychom nemluvíli jen o naší církvi, leč ráčili pochopit, že i ona je především KRISTOVA! Skutečně, nejsme to jen my sami, kolem nichž se točí svět. Ejhle, jsou zde i druzí. „Mám i jiné ovce,“ říká Ježíš. Nikoli jen naše výtečnost (a pouhá naše církev) vyniká i selhává. To dílo Kristovo je zárukou jednoty a nalezení podoby společenství. Jak nám s básnickou i zpěvnou nadsázkou

Hlavním pramenem je publikace Williama Barclaye „And Jesus said“ 1. vyd. 1952, reprint 1970, a „The Gospel of Matthew“ (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně, vladaře svrhl s trůnu a poníženě povýšil, hladově nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.

V těchto třech verších jsou tři revoluce, se kterými je křesťanství spjato.

1. Je to morální revoluce – pyšni jsou sníženi. Jde o revoluci uvnitř lidského srdce. Křesťanství to činí tak, že nutí člověka, aby spatřil sám sebe takového, jaký ve skutečnosti je. Příklad z antiky: Divoký a lehkomyšlný Alcibiades byl kupodivu blízkým přítelem Sokratovým. Někdy Sokratovi říkával: „Nenávidím tě, protože kdykoli se s tebou setkám, nutíš mě, abych si uvědomil, co jsem zač.“ Když se člověk setkává s Kristem, nutně musí srovnávat svůj život s jeho životem. Takové srovnání v člověku probouzí stud. Když hrajeme tenis nebo golf, můžeme si myslet, že hrajeme dobře. Ale když se jdeme podívat na někoho z mistrů toho sportu, teprve vidíme svou nedostatečnost. A tak – když srovnáme svůj život se životem Ježíše Krista, jehož láska šla až k obětování života, jsme zahanbeni a pocitujeme, že bychom se měli změnit.

William Barclay a Jiřina Kubíková
Pokračování příště

J 10,11-16

osvětluje 4. sloka 162. písně: „... pak jedno bude stádo a jeden pastýř jen.“ To je dílo Kristovo. Jde až tak daleko a dosahuje pro nás naprosto nepochopitelné a nepřijatelné absurdity, že „položí svůj život za ovce“. (11. v.) Amen.

Pavel Sikora

Prosíme,
přijímej nás jako své.
Jako slabé, selhávající,
bojující, ztrácející se,
zraněné. Přijímej nás
zdravé i mocné,
silné a bohaté,
slavné a populární,
vyhřívající se na podstavci
své pýchy, čeho všeho
jsme dosáhli.
Přijímej nás a svírej ve
svém objetí.
Jak moc je nám toho
zapotřebí.
Ty víš.
Kéž i my umíme
přijmout tebe, Pane.
Do svých myslí,
do svých srdcí.
Do svého každodenního
vstávání i padání,
do všedních i svátečních
dnů... Kéž víme o tobě a
vnímáme tvou blízkost,
tvou lásku.

TOMÁŠ SEDLÁČEK: EKONOMIE DOBRA A ZLA

Tato ekonomická publikace zcela překvapivě vzbudila zájem a rozruch v naší společnosti. Hovoří o ní kde-kdo. Vyšla totiž právě v čase, kdy svět ve své bezradnosti si začíná klást nové otázky a hledá cestu, kterou by se měl v budoucnosti ubírat. Přiznávám, že i mne zcela pohltila. Bude to asi také tím, že jsem před třiceti pěti lety společně se svým manželem napsala do připravovaného rukopisu naší knihy "Znamení smlouvy" (viz str. 9, 3. vydání z r. 2006) tuto větu: "Oblíbeným námětem pro diskusi Genesis. K tomu lze jen poznamenat, že metody zkoumání, po kterých se ubírá cesta víry a cesta vědeckého bádání, jsou naprosto odlišné a neso- měřitelné, stejně jako když postavíme vedle sebe knihu básní a mate- matickou příručku. Někdy však lze zcela překvapivě dojít ke stejným výsledkům." Sedláčková kniha začíná básní, zabývá se starověkými mýty, Biblií, mate- matikou, filosofií i současnou ekono- mickou krizí. Autor knihy konstatuje (str. 16), že naše postmoderní doba, která je přece jen o poznání pokor- nější než vědecká doba moderní, si uvědomuje sílu mytologie, nábožen- ství a vyprávění - "rozdíl mezi vědou a nevědou mizí". Řečeno s Paulem Feyerabendem "vše se hodí" a jak dále poznamenává autor, "nikdy ne-

budeme tušit, z jakého pramene vzplane inspirace pro příští vývoj naší vědy" (str. 17). Tomáš Sedláček - jako ekonom - pře- kvapuje svou hlubokou znalostí my- tologie, teologie i filosofie. Přizná- vám, že Epos o Gilgamešovi jsem četla několikrát, vyslechla i pár před- nášek a přečetla řadu článků. Přesto všechno mi budování ochranné zdi kolem města Uru nějak uniklo. Také na poli starozákonním se Sed- láček pohybuje s velikou jistotou a hlubokou znalostí. Avšak chybička se vloudila. Smím-li to tak napsat. Ne- bot' v hloubi duše mi vrtá jisté pode- zření, že tak zkušený autor ji tam nalíčil jako pastičku, aby se přesvěd- čil, zda bude jeho dílo opravdu po- zorně čteno. Nuže citujme (str. 43): "Hrdinové Starého zákona (lze-li vů- bec tohoto termínu použít) často chy- bují a jejich chyby jsou v Bibli za- znamenaný - snad právě proto, aby žádný z nich nemohl být zbožštěn. Pro příklady nemusíme chodit dale- ko: Noe se opíjí do němoty a v tomto stavu se nechává svést vlastními de- cemi." Nuže opravujeme. Noe byl muž sprá- vedlivý. V Písmu svatém je málo postav, o nichž se takové svědectví vydává. Je pravda, že Noe, neznaje sílu vína, se skutečně opil a obnažil uprostřed svého stanu. Avšak jeho synové Šém a Jefet s odvrácenou

tváří přikryli nahotu pláštěm (Gn 9, 21). Pro úplnost ještě dodávám, že to byl Abrahámův synovec Lot, který byl po požití vína sveden svými de- cemi, a to proto, že obě ženy si po zničení Sodomy takto chtěly zajistit potomstvo (Gn 19,30). Možná, že podobnou chybičku vsu- nul Tomáš Sedláček v této knize i na jiném místě. Nemohu to posoudit. Neboť čtení této publikace vyžaduje řadu vědomostí a určité úsilí. Čtenář občas potřebuje i slovník cizích slov. Někdy se musí k textu vracet, aby jej správně pochopil. Touto poznámkou však nechci bu- doucí čtenáře nějak odradit. Neboť autor se opravdu snaží, aby byl správně pochopen. Nepatří mezi ty vědce, kteří se obklopují jakousi ochrannou věží ze slonoviny, jež by zamezila jakoukoli diskusi, která by snad odhalila jejich nedostatečnost, a proto raději ze svých čtenářů a posluchačů dělají prostoduché hlupáky. Materiál, který je v knize zpracován, je účtyhodný. Obsahuje řadu citátů i marginálních poznámek, odkazuje na velký počet myslitelů. Jen výčet pou- žité literatury obsahuje asi 170 titulů. Je to prostě knížka, kterou asi nebu- deme svým přátelům půjčovat, neboť se k ní budeme chtít ještě mnohokrát vracet.

Jindřiška Kubáčová

Sociální pracovníce a členka naší církve Jarmila Šenková

"Velký bratr" naruby

Znám spoustu rodin, které se starají o své rodiče, přičemž rodiče chtějí žít sami ve svém domě a mladí za nimi pravidelně jezdí. Jsme s mužem v podobné situaci, takže vím, o čem mluvím. Stokrát můžete být v tele- fonickém spojení, přesto se může něco stát. Přijedeme, všechno je v po- řádku, a ledva vytáhneme paty, maminka nebo tatínek upadne, zlomí si krček a na mobil nedosáhne. Je v šoku. Pomoci se nedovolá. Tohle je naše noční můra. Ostatně, pro některé starší lidi je mobil moc složitý, má při- líš mnoho tlačítek. A v tíšňové situaci...

Jedno řešení: Tíšňová péče Areion. Senior má na krku zavěšené zařízení s jediným tlačítkem. Upadne v koupelně, nemůže vstát. Stiskne tlačítko. Během třiceti vteřin se poplachová zpráva objeví na počítači dispečinku tíšňové péče. Službu mající zdravotní sestra se pomocí automaticky zapnutého hlasitého telefonu s bytem propojí a zjistí, co se stalo. Zorganizuje pomoc. Dispečink funguje 24 hodin denně. Tato služba stojí cca 400 Kč měsíčně, zařízení na krk jednorázově 1500 Kč.

Druhé řešení: malá chytrá krabička s jedním tlačítkem, nositelná na krku, jako náramkové hodinky či v kapsičce u košile. Má vlastní SIM- kartu, pracuje přes operátora. Na dispečink hlásí, že klient se nehýbe. Dispečer zavolá kontaktní osobu (osoby, záchranku, ap.). Tahle krabička může ještě zchytřit přidáním dalších modulů – je schopná komunikovat s digi-tlakoměrem či glukometrem a poslat zprávu na dispečink. Je v ní zabudována funkce GPS, takže senior je lokalizován i při pádu na pro- cházce v lese.

Senior má mnohem větší volnost, nemusí se bát si vyjít na houby – kdyby se něco stalo, krabička dá zprávu. Člověk si může být jist, že ho najdou, kdyby se něco stalo. A jelikož je takto jištěn, nestane se obvykle nic – což je jen dobře.

Takovou krabičku můžete svým rodičům buď koupit za 4000 nebo pro- najmout za tři stovky. Měsíční poplatek za službu dispečinku je 399 Kč. Myslím, že to stojí za to, vždyť máte jistotu, že kdyby se maminka nebo tatínek, nedej Bože, nějak zranili, nebudou ležet někde v zoufalství a bez pomoci a nebudou počítat každou minutu, kdy přijedete na pravidelnou návštěvu...

Nejsme telepatí. Ale máme techniku – a technika v tomhle případě není sledovačka v duchu Velkého bratra, ale doopravdy může pomoci. A už také nesčetněkrát pomohla.

Mgr. Michaela Procházková

Připomínka výročí církve ve Zlíně a Kvasicích

Věřící v náboženských obcích Zlín a Kvasice si připomněli výročí vzniku církve mimo jiné zajímavými přednáškami.

Nejdříve to byl Zlín, kde se konala 3. března přednáška s názvem Vývoj a teologie Církve československé husitské. Promluvili na ní dva mladí a přesto zkušení lidé – historik Marcel Sladkowski (archivář brněnské die- céze) a farář Lubomír Pliska (NO Kvasice). Každý z nich se věnoval té oblasti, ve které je odborníkem, a jejich výklady se dobře doplňovaly. Přednáška byla určena nejen našim členům, ale též přátelům z ekumeny. Díky jejich účasti se rozpředla na závěr zajímavá a vstřícná diskuse. Poté, 12. března, se tatáž přednáška opakovala v Kvasicích.

Oba řečníci mluvili zasvěceně a přítom i poutavě. Přiblížili posluchačům okolnosti vzniku i dalšího vývoje naší církve.

Z teologických otázek byly podrobně rozebrány ty, o kterých se častěji diskutuje. Bylo to cenné poučení i pro zkušené věřící. Škoda jen, že se akce nesetkaly s větším posluchačským zájmem.

Měli bychom si v církvi víc vážit lidí, kteří něco umějí či vědí a jsou ochotni se o to podělit s druhými.

Ptala se: Petra Štěpánová

SOCIÁLNÍ PRACOVNICE JARMILA ŠENKOVÁ: ...

Dokončení ze str. 1
servis sociálního poradenství, kde se oni sami ničím nepříčiní a nemusí nic dělat ve své věci. Mysleli si, že mohou diktovat radnici, koho má zaměstnat nebo vyhodit, že to záleží pouze na nich. Jsou přesvědčeni, že veškeré akce pro ně jsou úplně zdarma, že nemusí ničím přispívat, že na vše dostáváme a jsme placeni z cikánských peněz... no nevím, mám dojem, že zde je pořád jedna měna, a to česká koruna, o cikánských korunách sku- tečně nic nevím. S Romy dnes vycházím velmi dobře, a to i díky veřejné službě, kdy s nimi osobně pracuji.

*** Sama jste zažila diskriminaci před několika lety v restauraci Sport. Měl spor ještě nějak pokračování po verdiktu Vrchního soudu v Praze?**

Před šesti lety jsem nebyla obslouže- na, ale nevidím to jako nějakou diskri- minaci, pouze jako zkušenost hostin- ského s místními lidmi romského pů-vodu. Po celkovém verdiktu v Praze to pokračovalo tak, že pan hostinský se mi omluvil a normálně spolu ko- munikujeme. Nejhorší je, že lidé ma- joritní společností nemají ani tak před-

sudky, jako hodně zkušeností, a s tím těžko někdo něco naděláme... Musí na tom pracovat samotní Romové, ni- kdo jiný.

*** Jste členkou sociální komise města Náchoda. Čím se tato komise konkrétně zabývá?**

Tato komise se zabývá přidělováním bytů pro seniory v domech se zvlášt- ním určením, přidělováním pokojů v městském sociálním zařízení Marie apod. Jedná se i o sociální šetření u seniorů - mám na starosti i některé nesvépravné seniory.

*** Jak jste se dostala do Církve čes- koslovenské husitské?**

A to je dobrá otázka, to by mě nikdy v životě nenapadlo... Asi před sedmi lety jsem byla hostem na jednání rady města Hronov, kde byla členem i paní Olga Líbalová. Po zkušenostech s jed- náním rady města Náchod byla tato hronovská rada úplně „o něčem jiném“. Byla jsem na počátku své kari- éry a jako každý jiný svým klientům věřila - a to byla chyba. Paní Líbalová mě velmi razantně postavila nohama do reality, hodně razantně - ale za to jí jsem vděčná, protože mi to hodně pomohlo v mé další práci, takže moje

prohra na radě města byla vlastně výhra v mém životě. Dále jsem spolu- pracovala s paní Líbalovou, aniž bych tušila, že je farářkou Církve českoslo- venské husitské. Časem i s tím jsem se smířila (po špatných zkušenostech se silně věřící ředitelkou z azylového do- mu, kam jsem se kdysi dostala) a vše jsem přehodnotila, a výsledkem všeho je, že sestra Líbalová je mojí kmotrou – chudák, nemá to se mnou lehké, ale velice si jí vážím pro její charakter a práci s lidmi a pro lidi. Svět je malý, všechny cesty vedou do Říma a vše má svůj smysl.

*** Spolupracujete nějak s nábožen- skou obcí, kam docházíte na boho- služby?**

Spolupracuji s náboženskou obcí Ma- chov a okolí v rámci své sociální prá- ce, kde mám možnost vidět potřebné lidi, kteří nic nevědí o sociální politice a jejich možnostech. S těmito lidmi a pro ně se dobře pracuje. Člověk zde má možnost vidět smysl své práce a poslání.

*** Mluvíte o svém vztahu k církvi se svými klienty? Zvete je do našeho společenství?**

Mé klienty církve a duchovní věci ab- solutně nezajímají; jedině v případě, pokud jim církev nebo farář dá peníze zadarmo a zajistí jim životní potřeby bez jejich vlastního přičinění. Jsou přesvědčeni, že církev jim musí po- máhat, a já s tímto tvrzením absolutně nesouhlasím. Pán Bůh dal člověku mozek a ruce, aby pracoval, aby živil sám sebe a pomáhal druhým.

Co Čech to husita?

Přednáškový cyklus v rámci výstavy věnované husitství ve věži Pražské brány v Praze pokračuje v úterý 20. dubna v 18.30 h. Na téma JAN ŽIŽKA hovoří prof. PhDr. Petr ČORNEJ, DrSc. (Literární akademie – Soukromá vysoká škola Josefa Škvoreckého v Praze a PFUK Praha). Vstup volný. Srdečně zveme. (Diecéze Praha)

RAV

ZPRÁVY

Smutná zpráva

Dne 7. dubna zemřel bratr farář Jiří Bureš, který sloužil v náboženské obci Vlašim. Církev se s ním rozloučila 12. dubna v Husově sboru ve Vlašimi.

(red)

Pozvání do Malont

Zveme děti na letní dětský tábor do Malont.

Termín od 11. do 18. července 2010 (zaměření turisticko-přírodovědné). Týden prožijeme v duchu „Putování s Mojžíšem“. Budeme objevovat okolní krajinu, poznávat živočišné druhy a rostliny, orientovat se v přírodě a žít bez vymožeností moderní civilizace, jako je například elektrika a voda tekoucí z kohoutku. Naučíme se vyrobit spoustu užitečných věcí, vařit v polní kuchyni a mnoha dalších dovedností.

Bydlet budeme v tee pee ve skautském táboře, spát budeme na karimatkách ve vlastních spacích pytlích. Tábor se nachází uprostřed panenské přírody na louce u lesa dva kilometry od obce Malonty.

Obec Malonty se nachází v jihovýchodní části okresu Český Krumlov, 10 km od Kaplice. Leží v turisticky přitažlivém přírodním prostředí na pokraji chráněné krajinné oblasti Novohradských hor. Strava je 5x denně a je zajištěn pitný režim. Celkem vás tam bude maximálně 20 dětí, takže se všichni dobře seznámíme.

Cena bude 1 000 Kč.

Rodiny, jejichž příjem je pod hranicí životního minima, mohou požádat o příspěvek obecní úřad v místě trvalého bydliště.

Cena nezahrnuje dopravu. Doprava

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou
i dovolenou studentů a mládeže.

Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

kata.mesites@seznam.cz

info@mesites.cz

Skype: [katadohnal](https://www.skype.com/user/katadohnal)

GSM +385915659536

je vlastní, po přihlášení všech účastníků se můžeme pokusit mezi vámi zprostředkovat spolujízdu nebo po dohodě odvézt děti do tábora z Kaplice. Doporučené kapesné na výlet 100 Kč (autobus, vstupné).

Přihlásit se můžete všichni od 7 do 15 let. Předběžně se přihlašujte na níže uvedený kontakt. Závazné přihlášky předběžně přihlášeným zašleme 5. kvěna. Nejzazší termín odevzdání závazné přihlášky a uhrazení poplatku je 25. května. Tábor pořádá Církev československá husitská.

Kontakt: Mgr. Lenka Nováková
ÚÚR ČČSH, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, e-mail: socialni@ccsh.cz
tel.: 220 398 112, 720404818

Setkání mládeže a dětí

Setkání mládeže v Příbyslavi 2010 bude 24. - 31. července v naší krásné chaloupce! Koukejte se přihlásit do konce května, ať víme, kolik nás bude a co nás čeká.

Kontakty:

František Tichý, Komenského 20, 586 01 Jihlava, tel.: 736 265 817, mail: frantisektichy@email.cz
Bětko Tichá, tel.: 736 222 943, betkaticha@seznam.cz

Setkání dětí Příbyslav 2010 máme v naší krásné ubytovací chaloupce (ještě trochu rozestavěné) v týdnu 7. - 14. srpna pro děti od 8 do 15 let.

Spaní v půdních pokojících po pěti ve vlastním spacáku, hygiena zajištěna, kuchař skvělý.

Program má duchovní základ – biblické příběhy, zpívání a modlitba v kapli, hry, soutěže, sporty, výlety, koupání, výtvarná činnost, ohně atd.

Cena za týdenní pobyt – 1 000 Kč.

Nástup je v sobotu odpoledne, můžete přijet autem (prohlídka areálu s odborným výkladem), blízko je i vlakové nádraží. Vezměte si spacák, dobré boty, sandále, plavky, pláštěnku, pro jistotu teplé oblečení, potřeby osobní hygieny. Neberte nic cenného.

Kontakt:

František Tichý,
Komenského 20, 586 01 Jihlava, tel.: 567 303 853, 736 265 817
frantisektichy@email.cz

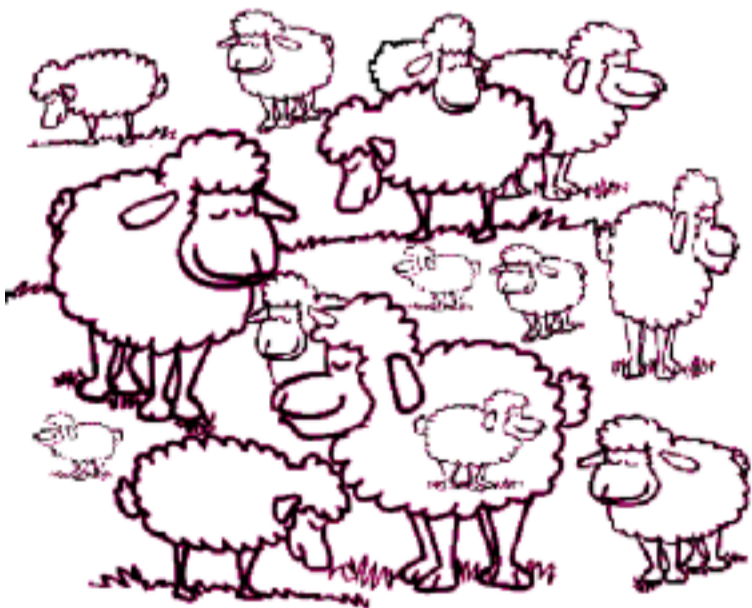
Koncerty u sv. Mikuláše

* 19. 4. - 20 h
Händel, Mozart, Bach, Vivaldi
A. Bárta - varhany,
Camerata Pragensia orchestra
* 20. 4. - 17 h
Bach, Händel, Dvořák
Yvona Škvárová - mezosoprán,
Jan Kalfus - varhany
* 21. 4. - 17 h
Bach, Händel, Vivaldi
Miroslav Lopuchovský - flétna,
Josef Popelka - varhany
* 22. 4. - 17 h
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrálová - mezosoprán,
T. Kyrál - lesní roh
* 23. 4. - 17 h
Dvořák, Bach, Vivaldi
Anna Vršinská - mezosoprán,
Marie Šestáková - varhany
* 23. 4. - 20 h
Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle
* 24. 4. - 17 h
Bach, Händel, Mozart
Zuzana Němečková - varhany,
Petr Příbyl - viola
* 24. 4. - 20 h
Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle
* 25. 4. - 17 h
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
* 25. 4. - 20 h
Bach, Händel, Mozart
Prague Brass Ensemble,
Aleš Bárta - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JÁ JSEM DOBRÝ PASTÝŘ

Pán Ježíš ví moc dobře, kolik má oveček. Dokážete i vy spočítat, kolik jich je na obrázku?

(Řešení z minulého čísla: Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církyve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církyve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

KUBÁNSKÉ VEDENÍ ŽÁDÁ CÍRKVE O POMOC

Kubánské vedení požádalo církevní a náboženské společnosti, aby mu pomohly vymýtit korupci, drobné krádeže i apatii, které prorůstají každodenním životem obyvatel ostrova. Oznamovala to agentura AP s odvoláním na kubánská média. Kubánský vůdce Raúl Castro a další vysocí představitelé se začátkem týdne soukromě sešli s vůdci nekatolických církví a poprosili je, aby podpořili vládou proklamované úsilí o likvidaci korupce a neefektivnosti. "Společně bychom rozšířili to, co děláme, aby se všichni Kubánci stali lepšími, poctivějšími, zásadovějšími pracovníky," prohlásila Caridad Diegová, šéfka odboru pro náboženské záležitosti v komunistické straně.

Kubánci mají bezplatné vzdělání i zdravotní péči, vysoce dotované potraviny, bydlení, veřejné služby i dopravu. Ale vláda kontroluje 90 procent ekonomiky a pracujícím platí v průměru v přepočtu 20 dolarů měsíčně. Platy jsou na ostrově tak nízké, že absentérství je běžným jevem a jen málo lidí se snaží v práci vyniknout. Mnozí státní zaměstnanci kradou jídlo, kancelářské zásoby a vše možné další zboží a prodávají je na černém trhu.

"Jsme zodpovědní za to, že umožníme kubánským věřícím, aby byli součástí našeho boje proti tuláctví, lenosti, korupčním aktivitám či těm, kdo usnadňují společenskou nedisciplinovanost, korupci," prohlásila Diegová.

Diegová se sešla s představiteli protestantů a židů i afrokubánského kultu santería, směsice římského katolicismu a víry někdejších jorubských otroků - na Kubě nejrozšířenějšího náboženství. Kubánské vedení nicméně nespécifikovalo, o jaký druh pomoci ze strany církevních vůdců by mělo zájem.

Právě před dvaceti lety se bývalý kubánský vůdce Fidel Castro sešel s náboženskými vůdci. Po tomto setkání jeho vláda poněkud zmírnila tvrdou linii proti náboženství. O dva roky později Kuba z ústavy vyřadila odstavce o ateismu a věřícím všech vyznání dovolila stát se členy komunistické strany.

www.christnet.cz

V KYJEVĚ SE STAVÍ NEJVĚTŠÍ EVROPSKÝ PRAVOSLAVNÝ KOSTEL

Výstavba největšího evropského pravoslavného chrámu začala v ukrajinské metropoli Kyjevě. Svjato-Voskresenskij chrám bude stát v pečerské čtvrti hlavního města a bude i rezidencí patriarchy. Stavba bude vysoká 120 metrů a pojme až pět tisíc věřících. Chránový komplex, jehož součástí bude čtyřpodlažní zvonice, koncertní sál a hotel, bude stát na ploše 3,6 hektaru. Základní kámen dnes při slavnostní mši posvětil kyjevský metropolit Vladimír za účasti ministerského předsedy Mykoly Azarova. Z Jeruzaléma do Kyjeva byla při této příležitosti dovezena vzácná pravoslavná Betlémská ikona Panny Marie. Kostel, zasvěcený Kristově vzkříšení, bude majetkem ukrajinské pravoslavné církve, která je podřízena moskevskému patriarchátu a tvoří jeho autonomní část. Kromě západních ukrajinských oblastí, kde převažuje řeckokatolická církev, je v zemi většinovým náboženstvím. Kromě moskevské existuje na Ukrajině ještě menší pravoslavná církev kyjevského patriarchátu, která se od moskevské větve odštěpila po rozpadu Sovětského svazu počátkem 90. let. V Moskvě ani jinde v pravoslavném světě není ale oficiálně uznána.

www.christnet.cz

KŘESŤANÉ VYZÝVAJÍ K DOHODĚ NA SPOLEČNÉM DATU OSLAVY VELIKONOCE

Západní i východní křesťané letos oslavili Velikonoce ve stejný den. Ekumenický představitel v USA Michael Kinnamon doufá, že tato jednotná oslava bude nadále i v budoucnu. V dopise církevním dominancím po celém světě rev. dr. Michael Kinnamon, generální tajemník Národní rady církví (NRC), znovu obnovil výzvu ke stanovení společného data Velikonoc. Téměř každý rok je „křesťanská komunita rozdělena v otázce, který den hlásat tuto Dobrou zvěst,“ posteskl si Kinnamon. „Naše rozdělení, založené na sporu o staré kalendáře, viditelně zraňuje odkaz o smíření. Je to skandál, který Boha jistě zarmucuje.“

Protestantské církve a Římskokatolická církev používají gregoriánský kalendář, ortodoxní církve juliánský. Podle těchto kalendářů stanovují datum Velikonoc, které v juliánském kalendáři zpravidla vycházejí později. Spíše než konflikt teologického pohledu je spor o datum Velikonoc důsledkem používání různých kalendářů a lunárních tabulek, tvrdí církevní představitelé.

Podle Kinnamona je stanovení společného data Velikonoc tématem ekumenických diskusí od roku 1920, kdy se sešel ekumenický patriarchát v Konstantinopoli. V roce 1997 se představitelé všech církví sešli v Alepu na konferenci, kterou pořádala Syrská ortodoxní církev v Antiochu, a učinili hlavní krok ke stanovení společného data Velikonoc. Odlíšná data Velikonoc vytvářejí „bolestivé znamení oddělení“, řekl.

Účastníci vydali tři doporučení. Jedno z nich vyzývalo všechny křesťany, aby „slavili Velikonoce v neděli následující po prvním úplňku po jarní rovnodennosti, což zachovává biblické spojení Ježíšovy smrti a Paschy“. Kinnamon požádal církve, aby znovu zvážily přijetí tohoto návrhu.

„Velikonoce jsou samozřejmě jádrem víry nás, následovníků Krista,“ napsal Kinnamon ve svém dopise. „Zmrtvýchvstání Krista je konečným vyjádřením Otcova daru smíření a jednoty v Kristu skrze Ducha. Je to znamení jednoty a smíření, po němž Bůh touží pro všechno stvoření.“

Letos Velikonoce slavily 4. dubna všechny křesťanské tradice. V příštím roce připadají na datum 24. dubna, také v obou kalendářích.

The Christian Post, Audrey Barrick